

Največji slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah
Valja za vse leto \$400
Za pol leta \$250

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sundays
and Legal Holidays.
54,000 Readers.

TELEFON: 2876 CORTLANDT. Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: 4687 CORTLANDT.
NO. 170. — ŠTEV. 170. NEW YORK, TUESDAY, JULY 22, 1919. — TOREK, 22. JULIJA, 1919. VOLUME XXVII. — LETNIK XXVII.

SLOVENCİ IN PRED. WILSON

Piše Dr. Ivan Šveglj.

(Nadaljevanje.)

Predsednik sem nato opozoril, da je Reka kot drugo pristanišče za Trstom, Italijanom samo vsled tega pri sre, da bi našo državo popolnoma izprli od Jadranskega morja. Reka ni samopostojna s tehničnega stališča nobeno prvovrstno pristanišče, in iz Reke bi bilo alno težko napraviti prvovrstno pristanišče. Malo od brega znaša globočina do sedemdeset metrov, vsled česar bi bilo grajenje pomolov zelo drago.

Ogrska vlada je, hoteč delati Avstriji konkurenco, storila vse, kar je bilo v njeni moči, samo da bi pristanišče izboljšala, pa ni mogla napraviti Trstu ničesar napraviti. Trst je in bo ostal največje pristanišče ob Jadranskem morju, seveda le pod pogojem, če ne bo pod italijansko vlado, obsojen v pogin.

Le v tem slučaju bi bila jugoslovanska Reka boljše pristanišče.

Ko je govoril predsednik o Reki ni mogel kljub svojememu milem glasu zatreči svoje notranje ogorčenosti, posebno, ko je govoril o "that unanimously elected fellow", v katerem smo takoj spoznali gospoda Ossoinacka, katerega so Italijani predstavili predstavljeni kot "soglasno izvoljenega reškega poslanca".

Predsednik je rekel: — Če je bil Ossoinack soglasno izvoljen, potem je bila izvolitev le na ta način dosežena, da Italijani niso dovolili reškim Slovanom glasovati.

Predsednik je smejal pristavil: — Videti bi ga morali, kako zmeden je bil!

Predsednik Wilson je rekel, da mu je dobro znano, da so Mađari razvili italijanski element na Reki šele v zadnjem času.

— Seveda, — sem pripomnil. — Leta 1848 je bilo v mestu samo 700 Italijanov. Enako je tudi s Trstom in Gorico, kjer je izza sklenitve trzevze Nemčija zahtevala od avstrijske vlade, da mora dati prednost italijanskemu elementu. Sedaj naj bi pa mi za stran 15.000 Italijanov, ki so se na ta način stvorili v Gorici, izgubili vse čiste slovansko prebivalstvo province Goriscke, ki šteje 155.000 duš.

Glede Celovca in Maribora sem mu povedal, da niso bila v slovenskih deželah bivše Avstrije mesta nikdar naraven izraz pokrajine, ki jih je obdajala. Mesta so bila očitna nasprotja. V njih so živeli nemški uradniki, častniki, trgovci, industrijalci itd., ki so zavajali tujca z napačnimi pojasnili.

Informacije, ki jih ima predsednik Wilson glede dosedanje reške trgovine, mi niso popolnoma jasne. Temu se ni čuditi, ker manjka statističnih podatkov in ker imajo Italijani navado pretiravanja. Znano je le toliko: ko je rekel minister dr. Trumbić, da prihaja 50 odstotkov reškega prometa iz jugoslovanskega ozemlja, so Italijani raztrosili po pariškem časopisju izjavo Ossoinacka, da znaša naš delež le sedem odstotkov. Predsednik je rekel, da ne gre preko Reke samo ogrski, pač pa tudi rumunski promet. Rumunsko zito in petrolej, kolikor se tičeta pomorske poti, imata vendar na razpolago pristanišča Črna morja. Reka bo imela v bodočnosti dovolj opravka z razvezitajem se prometom svojega jugoslovanskega zaledja. Meni se zdi potrebno ta položaj natančno razsvetliti s strategičnega stališča ker bi to lahko privedlo Amerikance do tega, da bi opustili nameravano internacionalizacijo Reke kot avtonomno ali celo od Jugoslavije neodvisno mesto. Tudi nam je rekel predsednik, da bi bila ta možnost kak izhod. Jaz sem rekel, da bi bilo to le v tem slučaju mogoče, če bi bila internacionalizirana tudi Istra in Trst ter podrejena, če bi bilo mogoče ameriški upravi.

Predsednik me moje misli ni zavrnil, samo rekel je, da bi se njegovi sorodniki ne spuščali v trajna evropska razmerja.

Jaz sem mu odvrnil, da se je svet zmanjšal, da so zveze raznočlene ter da Amerika ne bo mogla več vzdržati svoje bivše izolacije, katero je že med vojno odpravila.

— Amerika je prišla sem — da tukaj ostane — sem rekel, — in zdela se mi je, da se strinja z mojimi nazori.

Med vsemi spornimi evropskimi točkami — ne izvemši Carigrada — se mi ne zdi nobena tako važna kot je Jadransko vprašanje, ki se je razvilo v odločilni problem mirovne konference. Trst leži skoraj v sredu Evrope in bo vedno ostal cilj nemških želja, katerim italijanska politika skoraj vede pomaga. To je Wilson spoznal in poleg tega se mu znani tudi stiki, ki so se izza sklenitve premirja izvršili med Italijani in Nemci. Opozoril sem ga, da je Napoleon, ko je vstanovil pred sto leti Ilirijo priključil novi deželi Trst kot pristanišče ter celo del Tirolske do Lienz.

Wilson je smejal odvrnil: — Prav rad bi imel Napoleonovo moč. Tukaj je bila prilika za poklon, katerega sem izrkel s polnim prepričanjem:

— Vaša beseda, gospod predsednik, bo bolj vplivala kot je pa uplival Napoleon. To, kar ste pisali predvečerjem o Reki, je dalekosežnega pomena in vzbuja v nas upanje na boljše človeštvo, oprečeno kratkovidnega egoizma, katerega najboljši primer je sedaj Italija.

— Tudi jaz upam to — je odvrnil predsednik toplo ter zatem pojasnil, da ni teh idealnih ciljev mogoče naenkrat praktično doseči, ampak jih del za delom iztrgati nasprotniku. Ko sem jaz označil Londonško pogodbo kot izsiljenje, mi je pritril.

— Če bi ne bilo te pogodbe, pri kateri ni Amerika nič vdeležna in je tudi ne priznava, katero pa morata priznavati Anglija in Francija, čeravno bi bili rajši brez nje. bi se predsednik rad zavel za naše ozemeljske zahteve, ker spoznava, da ne zahtevamo ničesar drugega kot določitev mej po narodnostni črti.

Tedaj je sklenil dr. Vošnjak roke in vzkliznil: — Vstrajajte, da se mora vrstiti pravično ljudsko glasovanje. To je vse, za kar vas prosimo.

Naš pogovor se je tako hitro vrtil in se je tikač toliko predmetov, da niti danes, ko sem še čisto pod utisom pogovora, ni moje poročilo popolno, vendar je pa resnično od prve do zadnje besede. Ker je čas potekal, smo vstali, potem pa še precej časa stojte na daljevali pogovor. Predsednika je vse res zanimalo, kajti rekel je, da bi rad še dalje razpravljal z nami. Da je bil dobre volje, je tudi iz tega razvidno:

Smeje je pripovedoval, kako je nekoč hodil po okolici New Yorka in slišal razno govorico, samo angleške ne. Pri tem pa nisem prav nič dvomil, — je rekel, — da je New York z okolico vred pristno ameriško mesto.

Pri odhodu ga je opozoril dr. Gregorin v priprostitih besedah na italijansko divjanje po naših krajih, da Italijani aretirajo in deportirajo v Sardinijo vsako inteligenco ter da je posledica takega razvoja vsa naša prihodnost.

OGRSKA KRIZA

Pariški listi izjavljajo, da bodo zavezniki posredovali v namenu, da rešijo Poljsko in Rumunsko.

Paris, Francija, 19. julija. — Glavni predmet razprav na današnji seji najvišjega vojnega sveta je bila intervencija na Ogrskem, kajti vsi člani domnevajo, da je vojaška intervencija edino sredstvo, ki more končati položaj, ki je skrajno nevaren za Rumunsko in Poljsko.

Berlin, Nemčija, 20. julija. — Grof Michael Karolyi, prejšnji predsednik ogrske republike je došel v Italijo potem ko je večkrat skušal zapustiti svojo domačo deželo. Dunajski listi poročajo, da bo prišel v Ameriko.

Pred par tedni se je glasilo, da je pobegnil grof Karolyi v Avstrijo. Tam pa so ga aretirale oblasti ter poslale v Budimpešto. Grof si je nato preskrbel pomoč italijanskih vojaških oblasti, ki so ga poslale nato s spremstvom v Italijo preko Inomosta.

Dunajsko poročilo se glasi: Iz Italije bo moral takoj odpotovati v Ameriko.

Ko je bilo sklenjeno premirje z Avstro-Ogrsko, je proglasil grof Michael Karolyi, takratni načelnik ogrske neodvisne stranke, ogrsko republiko. V svojem uradu je ostal do konca marea, ko je resigniral ter izročil vso oblast komunistom, katerim je načeloval Bela Kun. Kot vzrok svoje resignacije je navedel, da ne more priznati meja Ogrske kot jih je določila mirovna konferenca.

VAŽNO NAZNAILO

Generalni konzulat države Slovenec, Hrvatov in Srbov nam je poslal sledeče obvestilo:

Podanikom države Slovenec, Hrvatov in Srbov se naznanja, da se potni listi za povratek v domovino preko Francozke za nekaj časa ne bodo odobravali. Generalni konzulat bo pozneje objavil, kdaj bo mogoče potovati domov preko Francozke.

Iz urada gen. konzulata.

BERNSTORFFOVA IZJAVA.

Berlin, Nemčija, 21. julija. — Grof Bernstorff, prejšnji nemški poslanik v Združenih državah, je govoril na nekem zborovanju nemške demokratične stranke ter rekel, da ne sme Nemčija nikdar pozabiti, da je postala tako svetovna politika kot je bila posvečena pred vojno, nemogoča.

Mi nismo prav nič dvomili, da je predsednik z zanimanjem poslušal naše pripovedovanje. Ni ga samo poslušal, ampak tudi hotel slišati.

Ob slovesu sem mu izročil umetniški album s tisoči podpisov, katerega so slovenska dekleta poslala njegovi hčeri ter ga prosil, naj ga ji izroči.

Prizadeval sem si ves čas tako voditi pogovor, da nismo predsednika, od vseh strani obleganega svetovnega razsodnika, nadlegovali s posameznostmi, tožbami in željami. Skušali smo napraviti s svojim govorjenjem in kretnjami nanj dober utis, kar naj bi podkrepilo njegove simpatije do Slovencev. Te simpatije naj bi se samesopnebi izpremenile ob pravem času v iskrenejšo zastopstvo na njih interesov.

Paris, 26. aprila 1919.

Dr. Ivan Šveglj.

(Dalje prihodnjič.)

Cena kronam vedno pada

Posiljamo denar na Kranjsko, Štajersko, Hrvaško, v Slavonijo, Bosno in Hercegovino popolnoma sanceljivo in selanjim razmeram primerno tudi hitro.

Jamčimo ali garantiramo za vsako pošiljavo, toda za kako me goče zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

Sedaj pošiljamo v staro domo vino, naprimer:

100 kron \$ 4.80 500 kron \$ 23.75
200 kron \$ 9.50 1000 kron \$ 45.50
300 kron \$ 14.25 10,000 kron \$ 450.00

Za pošiljanje večjih zneskov smo pripravljene napraviti pogodbeno ceno po pismenem ali ustnem dogovoru.

Denar nam poslati je najbolje po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

TVRDKA FRANK SAKSER

88 Cortlandt St., New York, N. Y.

LIGA NARODOV IN AMERIŠKI SENAT

Francija in Anglija sta pripravljene sprejeti nasiranje senata glede Lige. — Upanje administracije.

Washington, D. C., 21. junija. — Senator Norris iz Nebraske, o katerem so do pred par dnevi domnevili, da je edini republikanec, ki bo podpiral odobrenje mirovne pogodbe, je vrgel bombo v administracijsko taborišče s tem, da je izjavil, da noče sprejeti povabila predsednika Wilsona za pogovor v Beli hiši.

Danes so bili povabljeni v Belo hišo štirje senatori, med njimi tudi Norris. Ko so ga vprašali, če je bil povabljen, je rekel senator: — Da, bil sem povabljen, a ne pojdem.

Senator Norris ni hotel razpravljati o vzrokih, ki so ga napotili, da je odklonil povabilo predsednika.

On je že drugi senator, ki je ubral tako pot.

Senator Norris je z majhno skupino senatorjev študiral celi položaj, ki je nastal iz svetovne vojne ter je pred kratkim imenovan uravnalo glede Šantunga kot "oropanje Kitajske". Rekel je, da ne bo nikdar glasoval za pogodbo s Šantung klavzulo v njej.

Predsednik Wilson je bil informiran, da je dobil senator Lodge pred kratkim od odličnih angleških državnikov zagotovila, da bosta Anglija in Francija pristali v ameriške rezervacije glede Monroe doktrine ter pravice Združenih držav, da se umaknejo iz Lige narodov kadar hoče ter same določijo, če so izvršile svoje obveznosti napram Ligi.

Znano je tudi prepričanje predsednika Wilsona, da republikan-skih nasprotnikov Lige ne bo mogoče ustrahovati s kako pretnjo. Njih stališče je bilo še ojačeno vsled zagotovil, katere je dobil senator Lodge od angleških državnikov.

Podpiralci administracije grade sedaj svoja upanja na to, da bo predsednik na svojem agitacijskem potovanju takoj zbičal javno mnenje, da bo slednje prisililo kongres k odobrenju neizpremenjene mirovne pogodbe. To pa je po mnenju republikancev prazno upanje, kajti oni pravijo, da priznavajo celo njih nasprotniki, da imajo dosti glasov proti pogodbi, s katerimi lahko porazijo odobrenje.

— Kdorkoli živi v Nemčiji, — je rekel, — ta ve, da mi ne želimo in tudi ne moremo voditi vojne osvete.

PROHIBICIJA

Zaloge opojnih pijač v hišah ogrožajo predlog, naj se omogoči lov in zaplenjenje pijače v hišah.

Washington, D. C., 21. julija. — Ko bo prišla danes prohibicijska "enforcement" predloga na dnevi red v poslanski zbornici, bodo vložili mokrski pritožbo, da so suhači v soboto zvečer spravili v predlogo dostavek, ki bo omogočil preiskavo privatnih domov ter konfiskacijo takih privatnih zalog.

Suhači pa bodo skušali na drugi strani omogočiti raziskavanje privatnih domov s tem, da bodo prisilili zbornici k črtanju klavzule v predlogi, ki se glasi: — Ne sme biti nepostavno, če ima kdo opojne pijače v svojem lastnem stanovanju.

Klavzulo glede preiskave in zaplenjenja je urinil kongresnik Berkley iz Kentuckyja. Določa med drugimi stvarmi tudi to, da se ne sme izdajati nikakih raziskovalnih povelj za privatna stanovanja, razven če je stanovanje pod isto streho kot "taka trgovina, salon, restavracija ali boarding house".

V klavzuli je najti tudi frazo: Razven če se dotično stanovanje uporablja za nepostavno prodajo opojnih pijač.

Splošno pa prevladuje takaj naziranje, da bodo bolj konservativni suhači zavrnili vsak ostrejši amendment, katerega bi kdo stavil, kajti boje se, da bodo s tem le poraženi cilji prohibicije, ker bodo ljudje ogorčeni nad despotičnim omejevanjem njih pravice.

Suhači so tudi zelo vznemirjeni radi zavlačevanja, ki ga je opaziti z ozirom na sprejem te predloge. Predloga je bila vložena pred tremi tedni. Mokrski pa se na drugi strani bridko pritožujejo, ker je zbornica predirjala predlog v desetih urah ter izjavljajo, da niso imeli prilike, da bi govorili.

Suhači so napeli danes vse svoje moči, da spravijo še danes predlogo skozi poslansko zbornico, kajti zavedajo se, da bo v zelo veliko več časa, predno bo prišla skozi senat.

Predloga bo najprej vročena senatnemu judicijarnemu komiteju, ki bo potreboval najmanj en teden dni za zasliševanje. Nato bo izročena senatu, ki jo bo zopet lahko postavil na stran za nekaj časa, kajti senat je bil pozvan, naj posveti ves svoj čas mirovni pogodbi.

Iz Chicaga prihaja poročilo o izjavi John Fitzpatricka, predsednika čiške delavske federacije, ki je rekel v nekem formalnem ugotovilu, da je prohibicija eden izmed glavnih vzrokov nemira med delavci. V ugotovilu se glasi: — Bedastoča je misliti, da se spori radi pijače edino odgovorni za te stavke v Chicagu. Prepričan sem, da se lahko veliko krivde položi pred vrata reformskega gibanja.

— Številni delavci tukaj, katerim je bilo vzeto pivo in lahko vino, čutijo, da jim bodo vzete še nadaljne njih pravice. Ne ugaja jim, ko vedo, da oni ne morejo dobiti pijače, dočim imajo bogati svoje kleti polne. Vsled tega so tudi bolj pripravljeni stavkati. Ogorčenje, povzročeno vsled te invazije osebnih pravic, ima tudi za posledico dejanja, kojih izvor ni direktno očit.

ZASTRAŽENI RIM

Iz Italije ne poročajo o nikakih nemirih, a vlada je storila vse potrebne varnostne korake.

Rim, Italija, 21. julija. — Poročila, ki prihajajo iz različnih delov dežele, kažejo, da ni povsod opaziti stavkarskega gibanja in da ni prišlo do večerj opoldne do nikakih resnih izgredev.

Nedelja je bila v Rimu povsem normalna. Prodajalne, v katerih prodajajo hrano, so bile odprte za

AVSTRIJA NE BO SPREJELA MIROVNE POGODBE

ARMADA NEMŠKE AVSTRIJE MORA BITI SKRČENA TAKOJ NA 30,000 PROSTOVOLJCEV. — AVSTRIJA MORA PLAČATI POVZROČENO ŠKODO. — NAČIN ODPLAČEVANJA. — AVSTRIJA MORA VRNITI VSE UKRADENE DRAGOCENOSTI.

Paris, Francija, 21. julija. — V tukajšnjih uradnih krogih domnevajo, da bo Avstrija zavrnila mirovno pogodbo, katero so dobili večerj avstrijske dunaške vlade v St. Germain.

Tri zahteve bodo vzbudile splošen odpor, namreč skrčenje armade na 30,000 mož prostovoljcev, velikanski državni dolg pred vojno, katerega morajo plačati prejšnji deli Avstrije in zahteva, da mora nova vlada prevzeti vojne obveznice.

Navaža se, da bodo spravile zahteve Avstrijo v stanje neposredne insolvence. Onemogočena bo tudi najmanjša debava živil in tudi najmanjši kredit.

V bodočnosti, ki je še daleč, bo vlada v stanju dobiti le najmanjšo množino industrialnega orodja.

Kar bo še ojačilo sklep Avstrije, da ne podpiše, je razširjenje avstrijske suverenosti nad velikim delom Ogrske, v katerem stanujejo Nemci ter pridobitev mostnega procelja pri Dcnavi nad Požunom od strani Čehoslovaške. To mostno procelje je iztočnica dveh železnic, ki tečejo proti Jadranskemu morju. Ker bo avstrijska armada skrčena na 30,000 mož, ne bo Avstrija najbrž v stanju iztrgati ogrsko zemljo iz rok čet Bele Kuna.

Polni mirovni pogoji zaveznikov, ki se nahajajo sedaj v rokah avstrijskih delegatov, obsegajo celo pogodbo, koje podpis se zahteva od Avstrije. Vključujejo reparacijske, finančne, vojaške in druge manjše klavzule, ki niso bile še sestavljene, ko se je vršila uradna izročitev mirovne pogodbe.

V dostavljenem memorandumu so dobili Avstriji petnajst dni, tekom katerih morajo uložiti svoje končne pripombe.

Poleg objavljenega resumeja pogodbe, ki je bila vročena dne 2. junija, določajo nove klavzule reparacijska določila, ki so sliena onim v pogodbah z Nemčijo, vključno ustanovljene avstrijske podsekcije reparacijske komisije, izplačanje primerne svote v gotovini, izdaja obveznic ter izročitev domačih živali ter gotovih zgodovinskih in umetniških dokumentov.

Člen peti, ki se tiče vojaštva, pravi, da ne sme avstrijska armada presegati 30,000 mož, vključno častnike in čete v skladiščih. V teku treh mesecev morajo biti avstrijske vojaške sile skrčene na omejeno število.

Splošna vojaška služba mora biti odpravljena ter nadomeščena s prostovoljci kot del načrta za omogočenje "pričetka splošne omejitve oboroževanja pri vseh narodih".

Armado se sme uporabiti izključno le za vzdržanje notranjega reda ter straženje meja. Podčastniki in navadni vojaki se morajo vpisati za najmanj dvanajst let ter služiti šest let pri zastavah, šest let pa v rezervi.

Veličino škode bo določila reparacijska komisija kot določeno v pogodbah z Nemčijo. Komisija bo obvestila Avstrijo še pred 1. majem 1921 glede obsega njenih obveznosti in o načinu odplačevanja tekom tridesetih let.

Avstrija mora priznati pravico zaveznikov za nadomeščanje ladij, izgubljenih ali poškodovanih tekom vojne. Izročiti mora vse trgovske ladje in ribiške čolne, ki pripadajo narodu prejšnjega cesarstva.

Glede domačih živali pristaja Avstrija v to, da bo izročila v teku treh mesecev po odobritvi pogodbe 4,000 krav Italiji ter po tisoč Srbiji in Rumunski.

Nadalje se mora Avstrija obvezati, da bo dovolila izvažanje lesa, železa in magnezita in sicer v tolikem obsegu kot je to mogoče.

Avstrija mora tudi vrniti vse rekorde, dokumente, antikvitete in umetniške predmete ter vse znanstveni in knjižničarski material, katerega je vzela iz pregaženih ozemelj.

Glede posebnih predmetov, katere je vzela Avstrija iz Italije, Belgije, Poljske ali Čehoslovaške, bo imenovana posebna komisija treh juristov, ki bo v teku enega leta preiskala razmere, v katerih so bili dotični predmeti vzeti ter določila, če je bilo odnešenje nepostavno. Seznam predmetov obsega med drugim:

— Kronske dragule ter del Medicejskega domačega zaklada; te predmete zahteva Toskana. Modna hče nazaj neko sliko ter tri dokumente. Palermo hče predmete normanskih kraljev iz dvanajstega stoletja. Napolj hče 98 rokopisov, katere so odnesli Avstrijci leta 1718.

Belgija hče različne dokumente in predmete, odnešene l. 1794. Poljska hče zlato kupo kralja Ladislava IV., katero so ukradli Avstrijci leta 1772 in Čehoslovaška različne dokumente ter zgodovinske manuskripte, ki so bili odnešeni iz kraljeve palače v Pragi.

kupee. Kavarne in gostilne so bile polne ter delale izvrstne kupelje. Z izjemo odsotnosti avtomobilov in vozov ter v nekaterih slučajih tudi pouličnih kar, je nobile mesto slavnostno obleko, kajti povsod so vihrale zastave v pravo rojstnega dne matere kralja.

Kljub temu pa so oblasti odredile vse potrebno za zavarovanje mesta proti kakim resnim izbruhom v slučaju, da bi se stavka v resnici pričela.

Čete so bile razdeljene po različnih delih mesta. Zasedle so vladna poslopja, centralni poštni in brzojavni urad, banke in železniške postaje. Oboroženi avtomobili s strojnimi puškami so stali na vseh strateških točkah, posebno na trgu pred policijskim glavnim stanom, pred zakladnico ter italijansko banko.

DENARNE POŠILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Izvršujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Goriškem in tudi na Notranjem po ozemlju ki je zasedeno po italijanski armadi.

Jamčimo ali garantiramo za vsako pošiljavo, toda za kako me goče zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

50 lir \$ 6.80
100 lir \$ 13.00
500 lir \$ 64.00
1000 lir \$ 128.00

Denar nam poslati je najbolje po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

TVRDKA FRANK SAKSER

88 Cortlandt St., New York, N. Y.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily)
Owned and published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of business of the corporation and address of above officers:
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA" is published every day except Sundays and holidays.
Subscription yearly \$4.00.
Advertisement on agreement.
Dopisil brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.
Denar naj se blagovno pošilja po Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovika.
"GLAS NARODA"
52 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
Telephone: 2574 Cortlandt.

Kako nas hočejo oropati

Iz poročil, katerih prinašamo na prvi strani in ki kažejo napore, katere je vzpostavila slovenska vlada v Ljubljani, da reši vsaj ono slovensko ozemlje, katero je mogoče rešiti, je razvidno, da kako velikanski težkočami se morajo boriti naši zastopniki v Parizu.

Boriti se morajo ne le proti Italijanom, ki skušajo ugrabiti toliko jugoslovanskega ozemlja kot pač mogoče, temveč tudi proti Nemcem, to je avstrijskim Nemcem, ki hočejo zase celo Koroško.

Na strani avstrijskih Nemcev stoje seveda Italijani, ki so povsod zraven, kjer je mogoče škodovati jugoslovanskemu narodu. Mislijo si namreč: — Čim bolj jih razdelimo, tem manj bomo imeli z njimi in tem lažje jih bomo zaslužili v političnem, kulturnem in ekonomskem oziru.

Jugoslovani pa se morajo boriti nadalje še proti nepoznavanju dejanskih razmer, ki prevladujejo v zavezniških krogih.

Res je, da so poslali zavezniški številni strokovnjaki v naše kraje, da se prepričajo o dejanskem položaju, a izvidi teh strokovnjakov so deloma pomanjkljivi ali pa jim ne pripisujejo zavezniški državniki dosti važnosti.

Brezbrizni so nampram usodi našega naroda ter se ponavadi uklanjajo zahtevam Italije, ki stoji vedno nad njimi kot nadležno nesramen berač, ki nikdar zadovoljen ter zahteva vedno več od one, ki mu je dal milodar.

Naši zastopniki v Parizu so imeli le enega resničnega prijatelja, ameriškega predsednika Wilsona, ki je v polni meri razumel težki in opasni položaj, v katerega je prišel naš komaj oprešeni narod.

Z dežja pod kap. — bi lahko rekli ter bomo lahko rekli, če bodo določene naše meje tako kot jih nameravajo določiti.

Slovenci na Koroškem so predstavljeni trilo vejo na našem narodnem telesu. Izpostavljeni naravnost nepopisnemu terorizmu od strani cesarskih in kraljevskih pan-germanskih mogotcev, so ginili in izginjali v nemškem morju.

Skozi stoletja tlačeni narod je postal hlapčevski po duhu ter se pričel sramovati svojega materskega jezika.

Koroški slovenski kmet, nekoč prvobitni demokrati in slovenstva, je postal beden hlapec in suženj nemškega gospodarja. Še stoji vojvodska stol na Polju Gospe svete, a narod, kateremu je nekoč predstavljala stol simbol prostosti in neodvisnosti, se je že davno potujčil ter sovražil sedaj vse, kar je slovenskega.

Kar je ostalo na Koroškem Slovencev, te je treba rešiti na vsak način. Majhen narod smo ter ne smemo dopustiti, da bi nam neprestano puščali kri in sesali mozeg iz naših kosti.

Premalo nas je, da bi se nadalje dobavljali nemškemu velikemu takozvani "Kulturduenger" ali kulturni gnoj, kot so nemški laži-učenci imenovali slovanske narode, ki uživajo dvomljivi privilegij, da žive v neposredni sosedščini Nemcev.

Vprašanje, kam naj pripada južna Koroška s Celovecem vred, naj bi bilo rešeno potom ljudskega glasovanja.

Kot pripominja dr. Sveglj v svojem pismu na Mr. Frazierja, je ta plebiscit na Koroškem kruta ironija, če se pomisli, da bodo pripadli, — vsi lepi naši slovenski kraji na Notranjem in Goriškem ter v Istri in Dalmaciji Italiji brez pridruženja in brez vsakega ljudskega glasovanja.

Plebiscit na Koroškem pa bi bil tudi varljiv, kajti jasno je, da bi glasovali za vezo z Avstrijo ne le vsi nemurji in priseljeni nemški uradniki, temveč tudi številni Slovenci, ki si se sedaj ne morejo ubiti v glavo, da je Avstrija res izginila in da je sedanja nemška Avstrija dežela, ki nima nobene bodočnosti in ki je obsedena na počasno ekonomsko in s tem tudi politično smrt.

Ljudsko glasovanje na Koroškem pa je tudi krivično, ker od teza glasovanje številnim slovenskim dolinom, dočim naj bi bil vključen v glasovanje Celovec s svojimi nemškimi prebivalci.

Jasno je, da so imeli pri določanju tega ljudskega glasovanja svoje prste tudi Italijani, ki bi radi še nadalje oslabilili Slovence. Žalostna slika se nam razkriva v teh poročilih, kajti kaže nam, kako zelo se gibajo še sedaj vse razprave na mirovni konferenci v tirih stare tajne diplomacije, ki se noče nicesar naučiti ter goni svet novim katastrofom naproti.

Ko je bilo sklenjeno premirje in ko je odpotoval predsednik Wilson v Pariz, smo vsi domnevali, da je napočil čas velikega obračuna s tajno diplomacijo ter čas uveljavljanja novih idej, katerim je dal tako prepričevalnega izraza predsednik Wilson v svojih številnih izjavah in poslanicah.

Vsi smo domnevali, da bo dobil vsak narod to, kar mu gre, namreč posest ozemlja, ki je njegovo, na katerem prebivajo od davnih časov njegovi ljudje.

Mislili smo, da bodo dobili Slovenci slovensko ozemlje, Hrvati hrvaško, Italijani italijansko in Nemci nemško.

Nismo pa mislili, da bodo dobili Nemci slovensko ozemlje, da bodo dobili Italijani slovensko, nemško in hrvaško ozemlje in Francozi nemško.

Tako pa je vendar prišlo in razbilito se so v nič vse lepe sanje, katere smo sanjali že tekot vojne in prav po sklenitvi premirja. Moč navade je bila prevelika in kombinirana čila velikih evropskih vlad, ki si prav tako neprestano žele novih ozemelj kot si jih je želela Nemčija, je bila prevelika celo za trdni sklep predsednika Wilsona, ki je hotel pripomoči pravici in resnici do zmag in s tem tudi vsim majhnim in zatiranim narodom do svobode in popolne neodvisnosti.

Neki list je izjavil ob povratku predsednika Wilsona v Ameriko, da se je vrnil predsednik domov kot poražen mož.

V gotovem smislu se je res vrnil kot poražen mož. Porazen je bil, ker ni mogel v polni meri uveljaviti svojih načel, ker je bil odpor, na katerega je zadel od strani velikih interesov premočan celo zanj in ker se sedaj niso izginile s sveta požre-

nost, pohlepnost in sebičnost, ki vidi samo sebe ter noče priznati drugemu nič nobeljših elementarnih pravic.

Vojni bog ni šel v pokoj; šel je le na — dopust. Kmalu se bo vrnil, osvežen in čilejši kot je bil kdaj prej in z njim vred bodo zahrumlili skozi zrak tudi štirje jezdeci Apokalipse, ki so nas komaj zapustili.

Trpeli pa bodo pri tem, kot so v sedanjem slučaju, skoro izključno mali narodi, ki nimajo dosti moči, da bi se branili.

Dopisi

Steeltou, Pa.

Ker vem, da vsakdo raje bere kakor piše, sem se namenil, da o pišem tukajšnje razmere.

Vreme je jako slabo, dežuje vsaki dan, tako da človek na nič ne misli kakor na spanje. Mene mora gospodinja vsako jutro desetkrat zvati, predno vstanem. Še tedaj ne vidim, ker ne morem oč odpreti. Ko doli pridem ter mi klobase ali pečena jajca zadisijo, se šele malo oživim. Jaz mislim, da imajo v oblakih boj proti proizvodnji, zato dežuje ta celi mesec. Ko hodim po ulicah, seveda ne od radosti, ampak od dolgega časa, slišam tupatam kaj novega. Včeraj sem hodil ves zamujen, kakor oni, kateri ne ve, kje bi kako zabavo našel. Slišim dve dami v skrbnem pogovoru. Ene pravi: Jaz vidim rada, da več ne prodajajo alkoholnih pijač. Moj mož je zdaj vedno doma in vedno si kako delo najde. Druga je nestrpna ča- kala. Zdaj se pa ona oglasi: Tudi meni je po volji. Moj je pretečen soloto vse pade po hiši porihal in div mi je našel. Še vprašal me je, če imam kaj za delat. Pravi, da mu je dolgčas brez dela. Več nisem slišal, kaj sta naprej govorili, ker smo se razločili na raz- potju.

Jaz sem šel v nemško dvorano gledat igro "V koloradskih gorah", katero je priredil Slovenski Dramatični Klub. Igrali so: Jakob Potokar, gorski župnik, Fr. Plut, Karol, šerif, njegov brat, Joe Gorski, Jozef, mlajši brat, Alojzij Gornik; Marica, slovenska cvetka, Ana Benčič; Bernardka, mestna deklica, Ana Bratina; Lenka, kuharica, Minnie Matjašič; Rozmunda, rencarjeva hči, Marija Benčič, Solo Anton Matjašič. Prvo dejanje — solo Minnie Matjašič; drugo dejanje — solo Anton Matjašič; tretje dejanje: Na- zaj v planinski raj, igralci: Hej, Slovenci igralci. Na glasovir je spremljala Amalia Skuda, na go- sle John Horvat. Po igri je bila za- bava in ples. Igra je bila bolj iz- vršena kakor si je kdo mislil, ker to je bila prva slovenska igra v tukajšnji naselbini. Vsi smo bili zadovoljni z igranci, ker so nam tako lepo zapeli v slovenščini. Ta- ko gladko so izgovarjali sloven- ski jezik, kakor oni, kateri so pod Triglavom rojeni. Njihovi stariši so lahko ponosni, dokler imajo take otroke. Pa še kako so se po- stavili dekleta in fantje! Jaz res nisem mislil, da imamo mi kaj ta- kega v Steeltonu. Preveč sem oko- ren, da bi vse natanko opisal, pa- laško rečem, da mi obrazil mi še danes ni prišli izpred oči. Naen- krat bi se zaljublil v katero, ker se večkrat spominam na ono pesem: "Hladna jesen že prihaja, po do- lineh slana pada, men" se doba- žonit je, pa nimam zbrane še ljubev."

Kar se pa tiče delavskih raz- mer, so precej povoljne. Delo se lahko dobi; kateri je močan ter- malad, takega povsod radi imajo. Pretelo spomlad so skoraj vse stare ljudi odpustili, zdaj so pa spet dobri, samo da jih morejo dobiti. Tako kapitalisti delajo z n- amni: dokler smo mladi, močni, takrat smo dobri ter nam obeta- jo dobre prihodnosti, velike plače in lahko delo, a kadar te moči zapu- stijo, tedaj s teboj na plan, ti nisi več za nas.

Toliko za danes, bom drugičr- kaj več. Pozdrav vsem Jugoslova- nom in čitateljem Glasa Naroda.

Kranjski Janez.

S pota.

Pred menoj je Glasile KSKJ. Stev. 26 z dne 2. julija 1919. Go- spod predsednik se s svojim na- znanilom kar celo muho pojedel. Pravi, da ni delal na enitevo onih društev, ki so proti njemu pro-

stirali, pozneje se pa izgovarja- gde zavarovalniških postav, pridiguje in vzdihuje, nazadnje pa se sam ne ve, kaj je povedal. Pa tudi svojega "jaz" ne more opustiti. Menda ima še sedaj na- ka po oni slavi, katere se je bil napi v Eveletha. Meseca maja je sklical tako slavno sejo in rekel: Če ne glasujete za reinsurance, bom odstopil. Članstvo ni volilo zanj, on pa še vedno ni odstopil. Sedaj pravi, naj se reinsurance podaljša do 1. januarja 1920. Ako bi imel le malo značaja, bi napra- vil to, kar je rekel meseca maja. Toda njemu ter njegovemu poma- gaču Skazi diši reinsurance, kljub temu, da mu je glavni tajnik jas- no povedal v Glasilu, da v državi Illinois ni kaj takega mogoče. Isto- zjavo je dobil tudi iz države Min- nesote. Gospod predsednik pa no- če niti za las odstopiti. Sedaj je začel ponujati listu G. N. tisoč do- larjev, če mu dokáže, da v Zakr- škou ne bosta a nista delila komi- sion. Glasu Naroda daje na raz- polago trideset dni, reinsurance je pa hotel imeti takoj, da ne bi imelo članstvo časa razmišljati. Da, da, grozdi je kisto!

V predzadnji številki napada- urenik Glas Naroda, češ, kaj se- vtka ta list v našo Jednoto. Glas Naroda je čisto prav napravljen, ker je dal članom na razpolago svoje kolone, ker urednik Glasila KSKJ ni bil nepristranski. Sam sem po- slal nek dopis, pa mi je urednik pi- sal, da ni umestno priobčiti ga. Urednik Glasila se je nedavno v Chicagi zaganjal v Sakserja, kajti pozabil je že, kaj je en vse za ne- ga storil. Pravi, da je G. N. po- nujal ljudem Vodiško Johance. Ali je morda že pozabil na tiste čase, ko je skladal tej "svetnici" na čast slavošpeve?

KSKJ. želja obilo napredka, katerega bi potem reinsurance nikdar ne dajala.

Matija Pogorelec.

VZROKI NEMIROV

V INDIJI

Uboštvo, zatiranje, deportacije in vlada "močne roke", — vse to je krivo številnih ustaj v deželi.

London, Anglija, 20. julija. — Sedanji nemir v Indiji ni proti- angleški, pač pa je proti-birokrat- ski. To značilno ugotovilo je po- dal J. Tilak v nekem javnem na- govoru pred par dnevi. Mr. Tilak je bil zvezan več let s Home rule gibanjem v Indiji ter govori z avtoriteto o tem predmetu.

V Londonu se v teh dnevih ve- liko razpravlja o Indiji. Reformer- ji se globoko zanimajo za predlo- go, ki bo vložena v parlamentu in se bo tikala važnih ustavnih re- form v indijski vladi. Polkovnik Wedgwood je izjavil pred par dnevi, da bi bila taka predloga najbolj važna parlamentarna od- redba izza reformskega akta leta 1832.

Pozornost občinstva se je ogra- nila na Indijo, radi poročil o agi- tacijah in nemirih, ki so se poja- vljali v listih tekot preteklih dveh mesecev. Tekot vojne so bile vse novice iz Indije dobre novice in povprečni človek razume le težko nenadni preobrat v tem oziru.

Vprašanje miru je tesno spoje- no z onim reforme in vsled tega je važno razvozljati vzroke zadnjih dogodkov ter ugotoviti, kako je prišlo do tega stanja stvari.

Od prvega pričetka vojne pa do konca se je Indija v polni me- ri in na velikodušen način odzva- la poziv na njeno lojalnost. Nje- ni prispevki so vključevali več kot milijon mož, prostovoljni dar \$500.000.000 ter veliko množino

Zdravilo za vse mu-
slarne bolezni je
Pain-Expeller
neprekosljiv.
Pazite na znak
SIDRO.
Po vseh lekarnah
po 35c in 65c ali pa
pišite na
F. A. D. RICHTER & CO.
225-230 Broadway, New York.

materijala. Lojalnost indijskega naroda so večkrat povdarjali mi- nistri v svojih javnih govorih. Vse to je priznal parlament v svo- ji resoluciji v avgustu 1917, v ka- teri je priporočil vladi "stopnje- viti razvoj samovlade v namenu, da se uvede samovlado v Indiji kot integralnem delu angleškega cesarstva.

Sledeč temu je državni tajnik za Indijo, Montagu, sestavil v družbi strokovnjakov načrt re- form, ki naj bi tvoril temelj za poznejše zakonodajo. Ta načrt seveda ni ugajal reakcionareem med angleško-indijskimi uradniki ter tudi ni šel dosti daleč, da bi zadovoljil dve glavni indijski po- tični organizaciji. Indijski na- rodni kongres ter pan-indijski moslimski ligo. Oni, ki so hoteli večje razširjenje samovlad kot je dovoljeval načrt, so pričeli z agi- tacio v ustavnih mejah ter upali dobiti tem potom večje koncesije.

Ta proces mirnega razvoja pa je bil nenadna prekinjen. Imeno- van je bil komitej na čelu mu- sodnik Rowlatt, ki naj bi preiskal anarhistične in revolucionarne zarote, o katerih se je glasilo, da obstajajo v gotovih delih dežele. Komitej je sedel v svoji sobi te- meljil svoje sklepe na poročila- tajne policije. Odlični Indijci za- trjujejo, da so bile take zarote, če so v resnici obstajale, še spravlje- ne pod kontrolo in da je imel indijska vlada dosti polnomoči, da kaznuje vse take politične zločin- ce.

To pa ni bilo naziranje oblasti. V zakonodajnem svetu podkralj- sta bili vloženi dve predlogi, te- melječi na priporočilih komiteja. Ene teh predlog se ni postala po- stava. Druga, Emergency Power Bill, ki določa kaznilne in prepre- čevalne odredbe v postopanju v- ustačo ter odpravlja redno postop- panje sodišč, pa je dejanski na- sluh postava najbolj odločnega- značaja.

Predloga je bila končno spre- jeta v preteklem marecu, potem ko so ji stalno nasprotovali vsi ne- oficijelni člani sveta. Več kot 160 amendentov je bilo zavrnjenih tekot razprave. Svet je dovolil le dve koncesiji. Prva je bila, da je uporaba predloge omejena na "anarhistične in revolucionarne zločine", čeprav je bilo govern- je samemu prepuščen določiti kateri zločini spadajo pod to ru- briko. Druga koncesija je bila ta da je bila veljavnost postav- omejena na tri leta, mesto da bi bila stalna.

Napovedi nemirov, katere so izstili najbolj zmerni voditelji v Indiji tekot sprejema predloge, so se kaj hitro izpolnile. Celi in- dijski narod se je čutil globoko- ponižanim, da se smatra tako od- redbo za potrebno, potem ko je pokazal tekot cele vojne svojo lojalnost. Prva nedelja aprila je bila določena kot "Dan poniža- nja". Gibanje pasivnega odpora je započel Mr. Candhi, ki je splo- šno spoštoval radi svojega osebn- nega značaja. Gibanje, — kot je bilo lahko pričakovati, — je kma- lno seglo preko kontrole onih, ki so ga započeli ter zavzelo bolj na- silne oblike. V številnih delih de- že so sledili nato nemiri, demon- stracije v masah, upori, prelivanje krvi. Temu so sledile aretacije od strani vojaštva in policije, zapor- ne kazni in deportacije ter sploh vsi običajni znaki močne roke.

V Indiji je bilo opaziti dosti vzrokov za nemire, ki niso bili v nikaki zvezi s to agitacijo. Cene živil so visoke, hrane je malo in prebivalstvo je presenljivo si- romašno. Zadnje leto je umorila influenza celih 6.000.000 ljudi. Razvnetega pa so milijoni moha- medanskih Indijcev vznemirjeni radi dogodkov v bližnjem in sred- njem Orientu ter domnevalo, da- hoče mirovna konferenca uničiti Islam. Najti pa je še druge vzro- ke, ki podpihujejo splošno razdra- ženost.

Vse oblasti pa soglašajo v mne- nju, da je Rowlatt postavil nepo- sredni in glavni vzrok nemira. Konservativci trdijo, da lahko ek- strezni elementi izrabijo v svo- je lastne svrhe določbe te posta- ve. Kadar gre nasilje pred refor- mo, ima to ponavadi za posledice, da se ojačijo ekstremni elementi na obeh straneh. Gotova stvar je,

Jugoslovanska Katol. Jednota
Ustanovljena leta 1895 - Inokorporirana leta 1900.
Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANSKI, box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, box 106 Pearl Ave., Loral, Ohio.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtin: LOUIS COSTELLO, Balda, Colo.
VRHOVNI ZDRAVNIK:
Dr. JOS. V. GRAHEK, 443 E. Ohio St., N. S. Pittsburgh, Pa.
NADZORNIKI:
JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9541 Ave. M. So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.
POROTNIKI:
REGOR J. PORENTA, box 116, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, box 430, Ely, Minn.
JOHN RUPNIK, S. R. box 24, Export, Pa.
PRAVNI ODBOR:
JOSEPH PLAUTZ, Jr., 422-7th St. Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624-2nd Ave., Duluth, Minn.
MATT POGORELEC, 7 W. Madison St. Room 605 Chicago, Ill.
ZDORUŽEVALNI ODBOR:
UDOLF PERDAN, 6026 St. Clair Ave., NE Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Sta box 63 Denver, Colo.
REGOR HREŠČAK, 407-5th Ave., Johnstown, Pa.

Jednotino glasilo: GLAS NARODA.
Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavna tajnika Jednote, vse pošiljke pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za ob- en pristop. Jednota posluje po "National Fraternal Congress" letvid. V blaga- daj ima krog \$200.000 (tristotisoč dolarjev). Bolniških podpor, poskodb in smrti, in je že izplačala do \$1.500.000 (en milijon in pol dolarjev).

Bolniška podpora je centralizirana. Vsak opravičen oolnik si je svet da- loli podporo, kadar jo potrebuje.
Društva Jednote se nahajajo po raznih naprednih slovenskih naselbinah. Tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih. Društvo se lahko ustanovi s člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavna tajnika.

la mora čustvo ogorčenja ustva- riti nengodno atmosfero za u- veljavljanje reform, s katerimi se bo pričela nova doba v razvoju In- dije.

Niti en indijski voditelj nima- dobre besede, katero bi rekel v- prilog tej postavi. Vse stranke so združene proti tej postavi ter se razlikujejo le glede metod, ka- tere je treba uporabiti. Zmerni so izdali manifest, v katerem se gla- si, da je edina pot ta, da krona razveljavi odredbo ter pošlari dr- zavnemu tajniku brzojavko v tem- mislu. Deputacija je sedaj na poti s Pan-indijskega kongresa, da- obrazloži državnemu tajniku celi položaj. Tako zmerni kot ekstre- nisti v Indiji verujejo v ustavno- kcejo.

Če hoče kdo razkriti, kaj hoče Indija in sicer potom študiranja resolucij, sprejetih na sestankih Indijcev, ki se vrše sedaj pogosto v Londonu ali potom konver- zacije z odličnimi Indijci, bo dobil dvojen odgovor. V prvi vrsti ho- če Italija odpravljenje prisilnih n- zatiranih ukrepov, posebno pa odpravljenje Rowlatt akta in sicer- bolj radi simbola, katerega pred- stavlja kot pa radi nevarnosti, katere dejanski vsebuje.

V drugi vrsti pa hoče Indija skorašnje uveljavljanje politike, obrazložene leta 1917 za razvoj samovladnih naprav. Zagovorniki Home Rule kot Mr. Tilak, zastop- tva kot je Indijski narodni svet, er Pan-indijska moslimska liga, se razlikujejo od Montagu predlo- gov v tem, da zahtevajo bolj ob- širno premeščanje odgovornosti ter ugotovljenje gotovega časa, v katerem bo Indija stavišana na isto stališče kot dominiji, ki si vla- dajo sami sebi. Oni nočejo loči- tve ali popolne neodvisnosti. Za- vedajo se prednosti zveze z An- glijo. On Angležev so se naučili- čije politične prostosti ter hoče-

Washington, D. C., 19. julija. Regulacije, katere je ravnokar iz- dal urad za notranje davke, da- jejo vsaki verski organizaciji v Zdrženih državah priliko, da do- bi vino v verske svrhe.
Pomožni komisar Gaylord je rekel:

— Skušali smo se izbežiti vsa- tega uradniškega zavlačevanja- ter smo uveljavili regulacije, ka- terim bodo verske organizacije lahko sledile z mirno vestjo.

Kjerkoli se producira vino v- verske svrhe in po d nadorstvom verskih oblasti rimsko-katoliške cerkve, bo treba plačati običajni davek ter strogo zaznamovati vse tozadevne pošiljke.
Cerkve ki nimajo nikake orga- nizacije, bodo dobile vino le na- tozadevno prošnjo dotičnega gla- vnega duhovnika.

Židovske cerkvene občine, ki- stoje pod skupnim vodstvom ene- ga rabija, bodo dobile vino za- svojo versko službo, kakorhitro bodo vložile tozadevno prošnjo pri davnem uradu. Zgodovinska medicina, napravljena iz gozrdja in medu, bo še nadalje rabljena te- kot židovskih velikonočnih pra- znikov. Davčni urad je izjavil, da- so vsa poročila glede prepovedi medicine, neresnična. Židje smejo piti medico, soglasno s starodav- nina občajem židovskega naroda, kadarkoli pridejo na vrsto običaj- ni židovski prazniki.

Vsi amendentii, kojih namen je bil izločiti bolj drastične dolo- be prohibicijske postave, so bili poraženi z veliko večino.

Suhači so v toliki meri kontro- lirali poslanska zbornica, da je morala manjšina utihniti kljub velikanskemu odporu.

VI STE LAHKO OZDRAVLJENI
Če ste bolni, zakaj takoj najprej ne pridete k najboljšemu zdrav- niku, ki vas samore ozdravi? Zakaj bi brezuspešno trošili čas in denar, ko lahko ozdravite? Jaz jamčim z prakso več kot dvajset let za pravo ozdravljenje vaše bolezni. Jaz zdravim hitro in uspešno vse bozeli. Pridite k meni in videli boste, kako hitro ste lahko ozdravljeni. Jaz sem ozdra- vil na tisoče oseb in to je moje najboljšo priporočilo. Če greš- kam drugam in ne boste ozdravi- leni, ne dožite nikogar drugega kot samega sebe. Pazite, da pri- dete k meni in na pravi način.

PROFESOR DOCTOR OSBORNE
PRVI IN NAJBOLJŠI SPECIALIST ZA SLOVENCE.
118 Smithfield Street, drugo nadstropje, Pittsburgh, Pa.

ROPAR

Francoski spisal Maurice Level.

S svojo čepico preko nčesa, po načinu kronprinca, s cigatero iz rmenkustega tobaka v svojih ustih, z monoklom na očesu ter z roko ob boku, je vrgel poročnik von Hinec, prvega artilerijskega polka, krog sebe pogled zadovoljstva.

Salon, v katerem je stal, je bil oplenjen do zidov in vse slike, katere je vseboval, so bile skrbno odstranjene. Ostalo je še le visoko ogledalo, počeno po sredi ter posejano s pikami v obliki zvezd.

Naokrog je ležalo nekaj raztrganih preprog ter kosov pohištva, ki je bilo pretežko, da bi ga odnesli.

Naloga poročnika je bila hitro izvršena.

— Še nikdar nismo opravili dela tako dobro in v tako kratkem času, — je rekel. — V Peronne nam je vzelo izpraznenje hiše, v kateri je stanoval general, najmanj eno uro več. Seveda sem imel le Landsturm, da mi pomaga in ljudje so bili zelo stari in okorni. Delati s temi mladimi dečki razreda 1919 je pa v resnici veselje.

— Kako škoda, kako škoda! — je vzdihl naređnik Pinsel, ki je bil v civilnem življenju antikvar v Parizu, ko je pobiral kose neke vaze. — To je kos starega dela iz Rouen. Polkovnik bi rad tako vazo, da bo slična oni, katero je vzel v Noyon.

— To je res sramota, — je pridrtil poročnik.

Nato pa je dostavil:

— Bilo bi res neizmerno škoda, če bi danes ali jutri kak izstrelek uničil te krasne stvari, ki bodo sedaj v naši deželi delale veselje tako številnim odličnim ljudem. Respektirajmo privatno lastnino kot da je naša lastna... Vse, kar vzamemo proč, je treba vzeti na primeren način, ne na surov način plenilcev, ki vdirajo v hiše pod kritjem noči ali v zmeh njeni umikanja. Pinsel, napravite seznam vseh zaplenjenih stvari in ga nalepite na hodnik, da bo lastnik videl, da je bilo vse izvršeno natančno po redu.

Ko je rekel to, je odšel po stopnicah navzgor ter nadaljeval svoje plenilno delo.

Naređnik ga je spremljal ter ga vodil v izbiranju. Izpraznila sta tri spalnice ter majhen salon v drugem nadstropju ter tri nadaljevalne spalnice in knjižnico v tretjem nadstropju.

Nato sta prenehala, kajti pričelo se je temniti. Ker je bil večer hladan ter sta se hotela ogreti, sta prižgala par stolov, katere je potisnil naređnik na stran kot — ničvredne.

— Sedaj — je rekel častnik, — ne pustite nikogar, da bi se dotaknil kakke stvari. To je moje povelje.

Prišla je noč. Možje so stali ali sedeli naokrog ter molčali. Dež je pričel padati in čakali so, da pojenja.

— Pri moji veri, — je rekel častnik ter se iztegnil — če bi bili gotovo, da ne bomo pričeli pred jutri, bi rad preživel to noč pod streho. Dosti je še stolov, da napravimo ogenj in v sobah služabnikov je gotovo najti kaj odelj. Pojdi in poglej, jaz sem truden.

Podčastnik je salutiral ter odšel z dvema vojakoma. Njih stopinje so odmevale po stopnicah. Naenkrat pa je bilo čuti nek krik, kletvice in ropot pretepa. Vsi trije so se vrnili ter potiskali pred seboj nekega stareca.

skali pred seboj nekega stareca. — Zelo star je bil ter ves zbehan od presenečenja in strahu. Izgledal je vse prej kot navaren.

— Kdo je to? — je vprašal poročnik.

— Človek, ki smo ga zasačili v trenutku, ko je nasilno odpiral neko omaro.

— Civilist? — je rekel poročnik.

Zahteval je svetilko, da si ogleda moža.

— Dobro, dobro! Torej roparji so tukaj. Uamljajo v hiše ter jih plenijo.

Stari mož je napravil kretnjo kot da hoče protestirati. Naređnik pa mu je zaprl usta s tem, da ga je udaril z revolverjem po ustih.

— Ne pretepajte ga, dokler vam tega ne ukažem, — se je jezil poročnik. — Mi vendar nismo divjaki. Naj najprvo pojasni. Pretepemo ga lahko pozneje. Kaj hoče reči, stari lopov?

Stari mož pa si je brisal kri, ki mu je tekla obno iz ust. Naređnik pa je govoril zanj:

— On je ropar, gospod poročnik. Zlezel je pod posteljo, ko nas je zagledal. Jaz sem ga pa prisilil, da je prišel ven. Ko se je obotavljal, sem ga skušal pregovoriti s dvema ali tremi brcami. Pri njem pa smo našli: tri žepne robce, uro, nekaj slik, listino in v nekem kotu par rjuh in staro obleko. Vse je to očividno hotel odnesti.

— Da, da, — je rekel častnik, ki je vrgel pogled na stvari, ki so ležale pred njegovimi nogami. — On je ropar. Treba ga bo ustreliti. Ali čuješ, stari? — Ustreljen boš!

Stari mož je skomignil z rameni ter odgovoril:

— Le ustrelite me. Jaz bom dva najsti, ki bo ustreljen in umrl bom častno, kot vsi drugi.

Naređnik ga je udaril s pestjo

po glavi:

— Tiho, kadar govori častnik! Poročnik, ki je bil oni dan zelo dobre volje, pa se je smejal:

— Pustite ga, pustite! Zabava me, ta stari prasec, ki ropa po hišah ter se dela poštenjaka in junaka!

Mož se je vzravnaval, ter postal zelo blede. Bilo je nekaj strašnega v njegovem pogledu, v njegovi beli bradi, orošeni s krvjo.

— Jaz nisem nikak ropar. Protestiram proti temu, da postopate z menoj kot z roparjem. Če je kak ropar v tej hiši, jaz gotovo nisem oni. Vi ste lahko brutalni z menoj, a to ne izpremeni položaja. Ta hiša je moja. Pohištvo je moje in po mojih mislih imam pravico odnesti nekaj, da ne poginem od mraza in par spominov, ki nimajo za nikogar nobene vrednosti, razen za mene samega.

— Zelo zanimivo, — se je smejal častnik. — Ni slaba iznajdba to. Hotel bi le nekaj dokazov.

Mož je odprl listino ter potegnul iz nje nekaj listin.

— Vi hočete dokazov? Tukaj so. Tu je moja izkaznica kot volilec, tu moj poročni certifikat, tu moja delavska izkaznica.

Poročnik je z veliko natančnostjo premotril listine. Nato pa jih je vrgel nazaj na mizo.

— Pri moji veri, res je. Ti si pošten človek. Vzemite zopet listine. Dajte mu čulico nazaj. Prost si. Pinsel, dajte mu vse stvari.

Skoro dušeč se od srda, je mrmral stari mož:

— Kup banditov, kup banditov! Poročnik pa se je delal kot da ga ne čuje. Nato pa je bušnil v smeh ter dostavil:

Kar se tiče obvestila na hodniku mi je žal, da ni prišlo na pristojno mesto. Kaže pa vseeno, da je bila vaša hiša v vaši odsotnosti v dobrih rokah. Ha, ha, ha!

Raznoterosti

IZ CALUMETA, MICH.

Vesela novica za Calumet je bila naznanilo Calumet & Hecla družbe, da bo namreč radi zboljšanja bakrenega trga polagoma zvišala produkcijo bakra in da vsak bivši majner ali transeer lahko dobi zopet svoje prejšnje delo nazaj. Potrebujemo tudi nekaj timbermanov. Za na povrčje se zaenkrat ne bo udeleževalo novih možij, vsaj toliko časa ne, dokler ne bo bakreni trg popolnoma stalen. Govori se tudi nekaj, da bodo plače povišane, vendar pa družba o tem še ni nič izpregovorila in se ne ve, koliko je resnice na govorici.

Par minut po polnoči 11. julija je požar uničil skoro celi blok na 7. cesti med Scott in Portland cest. Goreti je začelo v stari garaži nasproti Mike Klobučarja in za par minut je bil skoro cel blok v ognju. Uničenih je bilo sedem poslopij.

Jerebie se je v zadnjih dveh letih radi zaprtije precej naplodilo, vendar bi bilo v veliko korist lovškega športa, ako bi bil to prepovedan še za eno sezono v vseh okrajih bakrenega okrožja.

Imenovanje von Lersnerja kot diplomatskega zastopnika je prvi korak nemške vlade v zopetnem podvzetju diplomatskih odnosov s svojim prejšnjim sovražnikom. Baren von Lersner je bil prej tajnik nemškega poslanstva v Washingtonu. Prideljen je bil nemški mirovni delegaciji od prvega pričetka, ko je dospela v Versailles.

UPOR MORNARJEV.

Francoski mornarji v Sebastopolu izvesili rdečo zastavo.

Francoski list "La Vague", — list zastopnika Brizona, objavlja pismo nekega francoskega mornarja iz Sebastopola od srednje meseca aprila. Takrat so zapustili Francozi Sebastopol, ker je na njih bojnih ladjah nastal upor.

Mornarji so peli internacijskolo in razobesili rdečo zastavo. — Mornarji, ki so bili na suhem na dopustu, so soglašali z boljševiško idejo in hodili z boljševiki po ulicah. Prišlo je tudi do strelnih pobojev, pri čemur je bilo mnogo mrtvih in ranjenih.

Ko so mornarji zahtevali, da naj čete aliircev izpraznijo celo Rusijo, jih je francoski admiral prepričeval, da bodo čete tekom dveh tednov odpisane iz Rusije.

Mornar končuje pismo, da se bo do uprli vsi mornarji, ako ne zapuste aliircev Rusije.

NEMŠKI POSLANIK V FRANCIJI.

Pred kratkim je bilo poluradno objavljeno, da je bil imenovan baron Kurt von Lersner, načelnik nemške mirovne delegacije, poslanikom Nemčije v Franciji.

Prvi havajski kralj

Pred sto leti radnjega junija so bili zemeljski ostanke Kamehamega Velikega, prvega kralja na Havajskem otočju, kojega stoto obletnico je praznoval havajski narod to leto, pokopani na nekem tajnem mestu ob divji Kona obali. Maloštevilni stari Havajci, ki so smatrali te ostanke za posvečene, so že davno pomrli.

Velika parada po cestah Honolulu je bila ena izmed vpisovitev ob priliki stote obletnice smrti tega kralja. Parada je predstavljala zgodovinske dogodke iz življenja "Napoleona Pacifika".

Pred kipom kralja Kamehameha, ki stoji pred kapitolom, pa so se vrstili stotisoč gromarjanja.

Življenjepis tega slavnega havajskega glavarja čita človek kot pravljico.

Številni so že skušali najti ostanke glavarja, ki je v celi seriji vojn spravil celo havajsko otočje pod svojo oblast. Ustno poročilo pravi, da so bili ti zemeljski ostanke skriti v temni, samotni špilji ob divji Kona obali — v duplini, do katere vodi le en dostop in sicer izpod morja.

Tudi pravijo, da je bila izročena potomcem glavarja Honolulu, ki je pokopal ostanke Kamehamehe, visoka skrivnost zadnjega poživljalca velikega vladarja.

Če pa ve današnji živeči potomci zadnjega poživljalca slavnega

kralja, varjejo zelo dobro izročeno jim skrivnost.

Predno je Kamehameha umrl, je bil nekaj časa bolan. Narod je sklenil zgraditi svetilišče bogovom, da odvrnejo smrt. Kamehameha je pristal v to in postavljeno je bilo svetilišče Kukailimoku, glavnemu božanstvu bojevitega glavarja. V resnici pa ni bil kip tega božanstva ničesar drugega kot glava iz pletenja, pokrita s kramnim zlatim in rdečim perjem. To perje so dobili od neke posebne vrste ptic in od vsake ptice le eno samo pero, ki je bilo skrito pod vsakim krilom.

Kadar so vprašali to božanstvo za svet, je imelo navado odgovorjati s tem, da je migale s perjem.

Glas Naroda

najstarejši dnevnik v Ameriki

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov.

Priobčja najzanimivejše novice iz celega sveta.

Priobčja romane, povesti, šalo, raznoterosti.

Priobči vse, kar zamore zanimati povprečnega čitatelja.

Razsirjen je po vseh slovenskih naselbinah od Atlantika do Pacifika.

Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote, in Zapadne Slovanske Zveze

Najboljše sredstvo za oglaševanje.

Stane za vse leto	\$4.00	Za celo leto za mesto New York	\$5.50
Za pol leta	\$2.50	Za pol leta	3.00
Za četrt leta	\$1.25	Za četrt leta	\$2.00

Naročite ga za svojce v starem kraju

Za Evropa za celo leto \$6.00

Za Evropo za pol leta \$3.50

Tehnično osobje je organizirano.

Slovenic Publishing Company
82 Cortlandt Street
New York City

LIMBURG KOT POZORIŠČE MASAKROV

Prebivalci dežele, koje sir je znan po celom svetu radi svojega ostrega duha, so se junaški borili za prostost.

Buletin Narodne zemljepisne družbe pravi o provinciji Limburg naslednje:

"Nizozemski" Limburg, oni del starodavnega Limburga, katerega skena dobiti Belgija od Holandske, da bo v stanu boljše utrditi svoje meje, je sedaj pod vladjo Holandske ter leži istočno od reke Meuse ali Mosel. Dežela je manjša kot država Rhode Island ter ima toliko prebivalcev kot mesto Detroit, Mich.

Limburški sir je slaven, čeprav je njegova zgodovina skoro popolnoma pozabljena. Ime, ki se tiče precejšnjega ozemlja, sega nazaj v enajsto stoletje ter se je tikalo najprvo gradu, zgrajenega ob Vesdre reki, ki je stal tam, kjer stoji sedanje mesto Limburg.

Skozi dve stoletji potem je bila zgodovina Limburga ona nesrečnih sporov, dokler ni nastopil Ivan iz Brabant, kojega kraljeve bitke proti večjim silam so imele za posledico združenje Limburga in Brabant. S tem je postal Limburg glavni beneficijar ene Magne Charte na kontinentu, ki je znana pod imenom "Veseli vpis", katere je dovolil Ivan III. vojvoda iz Brabant. Dokument je ustanovil miniaturno Ligo narodov med fevdalnimi državami in vladarji Brabant so bili obvezani respektirati teritorialno integriteto ter referendum glede davkov, vojne in miru od strani svojih podanikov.

Za nekaj časa je Francija anektirala Limburg. Deli Limburga so pripadli Luksemburgu ter prešli s tem v nemško konfederacijo. Oni del prvotnega Limburga, glede katerega obstaja sedaj spor med Belgijo in Holandsko, je bil pripisan Holandski na Londonski konferenci, ki se je vršila konec naše Državljanske vojne. Po belgijski revoluciji, skoro trideset let prej, je ostalo glavno mesto Limburga, Maastricht, na strani Holandske. Ostali deli Limburga, vključno oni ki je sedaj provinca Belgije, je pošiljal svoje zastopnike v zbornice v Bruslju skozi določeno desetletje, ko Holandska ni hotela priznati neodvisnosti Belgije.

Največji čin Maastrichta je bil štirinajsetni odpor mesta proti obleganju od strani strašnega vojvode iz Parme. Z majhno posadko, ki je predstavljala jedro, so se meščani in kmetje iz okolice ustavljali armadi veteranov, ki je bila skoraj prav tako velika po številu.

Vojvoda iz Parme je dal izkopati rove pod mestnim obzidjem. Nekli "ženski polk" v mestu je opirali na stotine vojakov do smrti, ko je zlivati nanje vrelo vodo. Medtem pa so možiki uporabili cevi z cerkvenimi orgelami ter pihali goreče seno v podzemne rove.

Ko so se po strašnem obleganju pričeli drobiti zidovi mesta, so se umaknili branilci v notranje utrdbe. Ustrajali so, dokler jih ni končno napadel sovražnik z veliko silo ponoči, ko so spali od izmučenja. Ženske so metale nanje razbeljen pesek in vrelo vodo, a vse ni nič pomagalo. Zmagalci so pomorili tudi ženske in otroke. Nekako 8000 jih je poginilo in mesto je bilo oplenjeno.

BELA KUN ODSTAVLJEN?

Dunaj, Avstrija, 21. julija. — Bela Kun je bil odstavljen od triumvirata, ki obstaja iz Tiborja, Smiamvelja in Vago. Tako poročajo dunajski listi. Vago je vojaški poveljnik v Budimpešti.

DNEVNIK CESARJA FRIDERIK-RIKA.

Berlin, Nemčija, 21. julija. — Edvard Engel bo obelodanil dnevnik nemškega cesarja Friderika, katerega je Viljem II. izdal iz rok svoje angliške matere ob smrti posteljnjaka svojega očeta, da prepreči objavljanje tega dnevnika. Cesar Friderik se je pečal v svojem dnevniku z idejami liberalnih reform in nemški ustavi ter s prijateljskimi stiki z Anglijo. Na naj bi bil celo tako daleč, da bi sklenila Nemčija zvezo z Anglijo. Knjigo bo objavil založnik Dittmer v Berlinu.

SKRIVNOSTNI MORILEC ŽENSK V FRANCJI

Pariški poročevalci "Manchester Guardian" razpravljajo o zagonetnem slučaju Landru-ja, skrivnostnega Francoza, ki se je skozi zadnjih par let pečal z ubijanjem žensk ter vzdrževal svojo "resnično" družino z denarjem, katerega si je pridobil na ta način.

Policijska raziskava je pokazala, soglasno s poročili iz Pariza, da je Landru ptegovoril z obljubo zakona eno žrtev za drugo, ki so vse pripadale mirnemu, zmernemu tipu srednjega razreda, da se je preselila s svojim pohištvom v neko samotno hišo v oddaljenem predmestju. Vsako žrtev je Landru nato ubil ter odstranil telesa na sedaj nepojasnjem način. Iztrgal je denar in drugo lastnino, prodal pohištvo ter pričel z novo slično operacijo.

Dušeslovno in zgodovinsko ozadje tega slučaju analizira angleški poročevalci na naslednji način:

— Vse kaže, da je Landru eden onih velikih "morilcev v množini", ki se pojavijo od časa do časa, da napolnijo svet z grozo. — V sled tega tudi ni prav nič presenetljivo, da je ta čudna osebnost popolnoma obrnila ljudsko zanimanje od debat mirovne konference. Taki ljudje so vdno vzbujali največje zanimanje.

Eden teh, Williams, mornar, ki je bil zabit in brutalen človek, je imel čast biti predmet nekega brezprimernega esaja izpod peresa de Quinceya. Njegova edina zasluga, da si ga je umetnik izbral kot predmet svoje študije, je bila, da je nosil svetle okrašeno svileno obleko, kadar je bil na delu. Williams ni spadal v isti razred morilcev kot Holmes, potujoči morilec Amerike; na nižji stopnji stoji Burke in Hore v Edinburgu, Pranzini in Prado v Franciji; Marija Magdalena de Brinvilliers ter La Voisin in najmanj znani med njimi Pierre Bason, spekulativni Bur v Kapskem mestu.

Če je Landru kriv, mora zavzeti mesto enega prvih izvrselavcev one žalostne in nagnusne obrti, umetnosti ali profesije — morenja...

Med vsemi temi zločinci je najti presenetljive in zanimive paralele glede njih metod in načina mišljenja.

Njih motiv je skoro v vsakem slučaju denar, čeprav se zelo razlikujejo v svojih ambicijah in tem oziru in pogosto uporabljajo svojo strašno umetnost tudi za izvršitev dejanj osvete in ljubosumnosti kot je delala to Marija de Brinvilliers. Nekateri med njimi si žele velikega bogastva kot naprimer mala markiza z velikimi modrimi očmi ali pa Pierre Bason s svojo neodoljivo in čudno potrebo po velikih svotah, katere je izdal na način, ki ni nikomur znan.

Landru — kot Holmes in Smith — je bil bolj ponižen. Imel je približno duha malega trgovca ali kramarja. Zadovaljen je bil, če je mogel primerno živeti. Mogoče je smatral ta način življenja na način kot bi smatral naveden človek potrebo, da prizori vsako leto izvanredno nevaran in neprijeten polet z aeroplanom.

Pariški listi so namigavali na zlokovne in temne motive, da napravijo celo zadevo bolj komplicirano, a vsprilo malomeščanskega načina mišljenja, ki je ono Landru-ja, je to precej nepotrebna domneva ali hipoteza. Primerjati ga moramo s Smithom. Angležem, ki je utapljaj ženske potem ko se je poročil z njimi, čeprav je bil veliko večji in bolj prebrisan zločinec. Kot on pa je imel svoj dom, ženo in otroke, k katerim se je vračal od časa do časa. Periodičnost njegovih zločinov, skoro vedno dvakrat na leto, je komaj v soglasju z veliko in oštudno strastjo.

Sistematični umor ni pri Landru-ju več črna umetnost, temveč biznis, ki nese. S tehničnega stališča sta dve stvari v metodah profesionalnega morilca, ki sta prav posebno zanimivi. Prvi problem takih morilcev je njih polje operacij — kje izbrati si svoje žrtve. Kakor hitro pa so opravili taki morilci svoje delo, stoji pred drugim problemom in sicer s tem, kako izbežiti se trupel.

Prvi problem je enostaven. Vsi taki morilci delajo na robovih človeške črede. Holmes si je izbral mešice in ženske, ki so bile v zadregi, nbože družine obsojencev, diskreditirane in nepoštena posameznike. Burke in Hare sta prežala na berače, idiote in prostitutke nižje vrste. Pranzini si je izbral boljši plen — ljudi, ki so bili v denarnih zadregah. Landru pa je imel slabost le za vdove v gotovi starosti. Bistvena stvar je bila, da niso imele žrtve nikakih prijateljev, ki bi se neprimerno zanimali za žrtve potem ko so enkrat izginile. Njegova metoda približanja je bila vedno ena in ista. Mož ni bil nič kaj mišne zmanjosti, neglede na nesmisel, katero poročajo o njegovih očarljivih očeh, in njegova vada je bila vedno ena in ista — zakon. Vsa izvanredna nezaupljivost ženske francoskega srednjega razreda je izginila vsprilo te magične besede. Ko je izčrpal svoj lastni krog znanstev, je pričel oglaševati v listih in žemtovanjkih posredovalnicah. Landru-jeva metoda je bila sama ekonomija. Kupil je povratni tikec za samega sebe, a le en tikec za žensko. Primanjkovalo je premoga. Njegove žrtve so morale prinesiti s seboj vrečo premoga. Pozneje je odšel v njih stanovanja ter kolektiral pohištvo. Če ni mogel dobiti zadovoljivih cen od prodajalcev, je otvoril sam zase majhno prodajalno, kjer je prodajal direktno "konsumentom". Njegovi zapiski so bili v popolnem redu ter je delal le skrivne pripombe, ki so prišle šele pozneje do veljave. Kaj je storil s trupli, seveda še ni znano. Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu. Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

POLKOVNI KAPLAN DICKSON KRASI GROBOVE AMERIŠKIH VOJAKOV.

MAJOR DICKSON PLACES A FLOWER UPON A GRAVE OF ONE OF HIS BOYS IN NORTHERN FRANCE

MAJOR THOMAS A. DICKSON, CHAPLAIN U.S.A.

pregi, nbože družine obsojencev, diskreditirane in nepoštena posameznike.

Burke in Hare sta prežala na berače, idiote in prostitutke nižje vrste. Pranzini si je izbral boljši plen — ljudi, ki so bili v denarnih zadregah.

Landru pa je imel slabost le za vdove v gotovi starosti. Bistvena stvar je bila, da niso imele žrtve nikakih prijateljev, ki bi se neprimerno zanimali za žrtve potem ko so enkrat izginile.

Njegova metoda približanja je bila vedno ena in ista. Mož ni bil nič kaj mišne zmanjosti, neglede na nesmisel, katero poročajo o njegovih očarljivih očeh, in njegova vada je bila vedno ena in ista — zakon.

Vsa izvanredna nezaupljivost ženske francoskega srednjega razreda je izginila vsprilo te magične besede. Ko je izčrpal svoj lastni krog znanstev, je pričel oglaševati v listih in žemtovanjkih posredovalnicah.

Landru-jeva metoda je bila sama ekonomija. Kupil je povratni tikec za samega sebe, a le en tikec za žensko. Primanjkovalo je premoga. Njegove žrtve so morale prinesiti s seboj vrečo premoga. Pozneje je odšel v njih stanovanja ter kolektiral pohištvo. Če ni mogel dobiti zadovoljivih cen od prodajalcev, je otvoril sam zase majhno prodajalno, kjer je prodajal direktno "konsumentom". Njegovi zapiski so bili v popolnem redu ter je delal le skrivne pripombe, ki so prišle šele pozneje do veljave.

Kaj je storil s trupli, seveda še ni znano. Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

pregi, nbože družine obsojencev, diskreditirane in nepoštena posameznike.

Burke in Hare sta prežala na berače, idiote in prostitutke nižje vrste. Pranzini si je izbral boljši plen — ljudi, ki so bili v denarnih zadregah.

Landru pa je imel slabost le za vdove v gotovi starosti. Bistvena stvar je bila, da niso imele žrtve nikakih prijateljev, ki bi se neprimerno zanimali za žrtve potem ko so enkrat izginile.

Njegova metoda približanja je bila vedno ena in ista. Mož ni bil nič kaj mišne zmanjosti, neglede na nesmisel, katero poročajo o njegovih očarljivih očeh, in njegova vada je bila vedno ena in ista — zakon.

Vsa izvanredna nezaupljivost ženske francoskega srednjega razreda je izginila vsprilo te magične besede. Ko je izčrpal svoj lastni krog znanstev, je pričel oglaševati v listih in žemtovanjkih posredovalnicah.

Landru-jeva metoda je bila sama ekonomija. Kupil je povratni tikec za samega sebe, a le en tikec za žensko. Primanjkovalo je premoga. Njegove žrtve so morale prinesiti s seboj vrečo premoga. Pozneje je odšel v njih stanovanja ter kolektiral pohištvo. Če ni mogel dobiti zadovoljivih cen od prodajalcev, je otvoril sam zase majhno prodajalno, kjer je prodajal direktno "konsumentom". Njegovi zapiski so bili v popolnem redu ter je delal le skrivne pripombe, ki so prišle šele pozneje do veljave.

Kaj je storil s trupli, seveda še ni znano. Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

pregi, nbože družine obsojencev, diskreditirane in nepoštena posameznike.

Burke in Hare sta prežala na berače, idiote in prostitutke nižje vrste. Pranzini si je izbral boljši plen — ljudi, ki so bili v denarnih zadregah.

Landru pa je imel slabost le za vdove v gotovi starosti. Bistvena stvar je bila, da niso imele žrtve nikakih prijateljev, ki bi se neprimerno zanimali za žrtve potem ko so enkrat izginile.

Njegova metoda približanja je bila vedno ena in ista. Mož ni bil nič kaj mišne zmanjosti, neglede na nesmisel, katero poročajo o njegovih očarljivih očeh, in njegova vada je bila vedno ena in ista — zakon.

Vsa izvanredna nezaupljivost ženske francoskega srednjega razreda je izginila vsprilo te magične besede. Ko je izčrpal svoj lastni krog znanstev, je pričel oglaševati v listih in žemtovanjkih posredovalnicah.

Landru-jeva metoda je bila sama ekonomija. Kupil je povratni tikec za samega sebe, a le en tikec za žensko. Primanjkovalo je premoga. Njegove žrtve so morale prinesiti s seboj vrečo premoga. Pozneje je odšel v njih stanovanja ter kolektiral pohištvo. Če ni mogel dobiti zadovoljivih cen od prodajalcev, je otvoril sam zase majhno prodajalno, kjer je prodajal direktno "konsumentom". Njegovi zapiski so bili v popolnem redu ter je delal le skrivne pripombe, ki so prišle šele pozneje do veljave.

Kaj je storil s trupli, seveda še ni znano. Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Policija domneva, da jih je uničil nekako z ognjem. Dobro je znana težkoča, če se hoče človek izbežiti kakega trupla in vsled tega domnevajo oblasti, da je uporabil neko posebno znanstveno peč, o kateri pa ne morejo najti nobenega sledu.

Drugi pa domnevajo, da je sežgal le kosti in da je razmetal meso po jezerih in samotnih krajih v okolici. Njegova osebnost zasluži le malo besed. To je resen, bradat človek, kateremu je videti, da ima razpoloženje do sentimentalnosti. Vse njegove polegile žrtve soglašajo v tem. Bil je človek, ki je v resnici vzbujal simpatije in ženskah, ki so bile osamljene in ki so potrebovale ljubezni.

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVljena
5. JULIJA 1908

INKORPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKEC, 4459 Wash. St., Denver, Colo.
Podpredsednik: JOHN FAJDIGA, Box 33, Leadville, Colo.
Glavni tajnik: FRANK SEKRABEC, 4604 Wash. St., Denver, Colo.
Zapisnikar: ROBERT ROBLECK, Sta. 5, Pueblo, Colo.
Glavni blagajnik: JOSIP VIDEČIĆ, 4485 Logan St., Denver, Colo.
Zaupnik: FRANK ZAITZ, 514 W. Cestnat St., Leadville, Colo.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: JOHN GERM, 734 Moffat Ave.
MIHAEL KAPSCH, 508 N. Spruce St., Colo. Springs, Colo.
GEORGE PAVLA KOVICH, 4717 Grant St., Denver, Colo.

POROTNI ODBOR:

